

sætte et nyt møde umiddelbart herefter med følgende dagsorden:

Tredje behandling af nævnte lovforslag – det er lovforslag nr. L 248 – samt de sager, der er opført som nr. 18 og nr. 19 på dagsordenen.

Samtykke til behandling

Første næstformand (Birte Weiss):

Den sag, der er opført under pkt. 17 på dagsordenen kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette samtykke som givet.

(Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 58:

Forespørgsel til statsministeren [om regeringens politik i forhold til de danske EU-forbehold].

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl. (Forespørgslen anmeldt 18/5 99).

Første næstformand (Birte Weiss):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 54 [afstemning]:

Forespørgsel til miljø- og energiministeren [om opfølgningen på Bichel-udvalgets rapport].

Af Steen Gade (SF) m.fl. (alle partier).

(Forespørgslen anmeldt 27/4 99. Fremme af forespørgslen vedtaget 4/5 99. Første del af forespørgslen (forhandlingen) foretaget 20/5 99. Forslag til vedtagelse nr. V 88 fremsat 20/5 99 af Steen Gade (SF), Pernille Blach-Hansen (S), Hans Christian Schmidt (V), Lene Espersen (KF), Ebbe Kalnæs (CD), Vibeke Peschardt (RV) og Ole M. Nielsen (KRF). Forslag til vedtagelse nr. V 89 fremsat 20/5 99 af Svend Aage Fauherholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FP)).

Første næstformand (Birte Weiss):

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 88 af Steen Gade (SF), Pernille Blach-Hansen (S), Hans Christian Schmidt (V), Lene Espersen (KF), Ebbe Kalnæs (CD), Vibeke Peschardt (RV) og Ole M. Nielsen (KRF) vedtoges, idet 92 (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) stemte for, 11 (DF og FP) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 89 af Svend Aage Fauherholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FP) er som følge af vedtagelsen af nr. V 88 bortfaldet.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 192: Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven og andre love. (Justering af ansættelsesfrister m.v. og fælleskommunal administration).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 4/3 99. Første behandling 23/3 99. Betænkning 28/4 99. Anden behandling 6/5 99. Tillægsbetænkning 12/5 99).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Sonja Albrink (CD):

Jeg synes lige, jeg vil give lovforslag nr. L 192 et par ord med på vejen, inden vi stemmer om det ved tredje behandling.

I bund og grund drejer det forslag, som vi behandler, sig jo om noget ganske elementært, nemlig om borgernes retssikkerhed i forhold til det offentlige. Det var noget af det, der blev styrket ved andenbehandlingen i det ændringsforslag, som CD fik vedtaget, og det vil vi gerne kvittere for med tak heroppe fra talerstolen til de partier, der stod bag ved det.

Vi føler bare ikke, at det er helt tilstrækkeligt at sikre borgernes retskrav på genoptagelse, idet vi mener, at det retskrav skal række et godt stykke tilbage i tiden. Det tidsrum vil vi gerne have fikseret, som det hedder, og jeg mener også og er overbevist om, at skatteyderne vil have mere forståelse for en klar tidsmæssig afgrænsning frem for en variabel grænse, som det ligger i det forslag, som vi her behandler fra skatteministeren.

Ser man på den 5-års-regel, som skatteministeren har foreslået sit oprindelige forslag suppleret med, så føler vi, at der er en lille smule make-up i det. I reglen vil det nemlig kun have virkning for praksis, der er endelig underkendt inden for 3-5 år fra det aktuelle indkomstår, og at dømme efter de svar, som ministeren har været så venlig at give under udvalgsbehandlingen, mener vi i CD, at det faktisk kun er de færreste sager, der kører så hurtigt igennem et system, og derfor er vores signal selvfølgelig i dag, at det forslag er for ringe, og vi synes, at man godt kunne være lidt mere venlig over for skatteyderne.

I CD vil vi som sagt gerne have den her faste grænse, og vi synes, at de 20 år matcher pænt med de almindelige forældelsesfrister i dansk ret, men jeg er også godt klar over, at det forslag med de 20 år, som CD har genfremsat, ikke kommer igennem, og derfor vil vi i CD selvfølgelig støtte det forslag, der ligger fra ministe-

ren. Det er trods alt bedre end det, der lå i det oprindelige.

Aage Frandsen (SF):

Under andenbehandlingen støttede vi det ændringsforslag, som CD havde stillet med hensyn til at sikre, at borgerne havde mulighed for at klage, også selv om myndighederne ikke mente, der var grundlag for det, og det mente vi styrkede retssikkerheden. Vi stemte imod det andet ændringsforslag fra CD, som CD nu har genfremsat, og det vil sige, at når vi stemte imod første gang, gør vi det selvfølgelig også anden gang.

Til gengæld sagde vi, at vi mente, at det ville være rimeligt at kigge på det. Det har vi så gjort, og derfor har vi efter forhandlinger med skatteministeren fundet frem til det ændringsforslag, som skatteministeren har stillet. Og det, der må understreges, er, at med det ændringsforslag styrker man i virkeligheden borgerens retssikkerhed på det her punkt mere, end der nogen sinde har været tale om.

Da de borgerlige partier havde regeringsmagten, stillede de ikke engang det forslag her. Og derfor kan man undre sig over, at nogle af de partier – ikke så meget CD – men nogle af de partier, der støtter CD's forslag, ikke var mere optaget af det, da de f.eks. selv havde skatteministerposten; det kan man undre sig noget over. Deres interesse for sagen er vel også kun det, at de støtter CD's forslag. De har ikke selv taget initiativ til det. Spørgsmålet er, om de, hvis de selv havde skatteministerens stol, så ville have støttet et forslag om en grænse på 20 år. Jeg tvivler lidt på det.

Men det, som vores aftale med skatteministeren indebærer, og som altså betyder, at man går 5 år tilbage, er i hvert fald, at en række af de sager, som er, skal vi sige, de små menneskers sager, vil blive hjulpet på den her måde, og som det også fremgår af vores bidrag til betænkningen, vil vi jo følge det her for at se, om ikke de intentioner, vi har haft med det, nemlig den lille mands sag, på den måde her er løst. Vi ved godt, at det ikke løser alle sager, for der skal man i virkeligheden så uendelig langt tilbage, fordi der er nogle sager, som kører i mange år.

Men vi er godt tilfreds med de ændringsforslag, som CD stillede under førstebehandlingen med hensyn til den ene del, og så er vi tilfreds med det, som skatteministeren nu har gjort, og som vi regner med nu bliver vedtaget af et flertal i Folketinget.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt tilkendegive her, at med dette lovforslag og med de ændringsforslag, der er stillet af skatteministeren, er der tale om markante forbedringer for skatteyderne. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at den regel, man havde om at gå 3 år tilbage, i sin tid blev indført under den daværende skatteminister hr. Anders Fogh Rasmussen. Det er den situation, som opstod i 1990, der jo rent faktisk bliver rettet op på med disse forhandlinger, der nu er ført, og som sagt er der tale om ganske markante forbedringer for skatteyderne med det ændringsforslag, der ligger.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Først vil jeg godt takke partierne og i sagens natur medlemmerne af Skatteudvalget for, at den problemstilling, jeg rejste under andenbehandlingen som følge af det vedtagne ændringsforslag i forhold til at sikre, at borgerne kan finde ud af det her, at vi ikke skal bruge en masse ressourcer i kommunerne, og at det ændringsforslag, jeg har stillet med de tilhørende bemærkninger, har der været fuld tilslutning til fra udvalget, så vi fortsat på bedst mulig vis får informeret når der falder en dom, en kendelse, som har betydning i forhold til en større kreds af skatteydere, så vi ikke skal sidde og individuelt bruge utrolig mange ressourcer på det samme i en lang række skatteforvaltninger.

Derfor mener jeg, at med den ændring, der sker dér, og med det samlede Folketings tilslutning, er den problemstilling, jeg påpegede kunne opstå, løst på en særdeles tilfredsstillende måde. Og det glæder jeg mig over sker i fuldstændig enighed.

Så vil jeg godt sige til fru Sonja Albrink: Jeg mener, fru Sonja Albrink overser det, der er hovedindholdet i de forbedringer for den enkelte borger, som ligger i det her forslag på det område, vi her diskuterer.

Det, der jo er hovedindholdet, er, at den enkelte borger får ret til at få rettet sin selvangivelse lige så langt tilbage, som en klager får medhold, altså i forhold til det første år, der bliver taget stilling til i en kendelse – en endelig kendelse eller endelig domstolsafgørelse.

Det betyder, at hvis det er en sag, der har været igennem alle led, og som ender ved Højesteret, vil det ikke være usædvanligt – man kan sige desværre, men vi presser på, det, vi kan, for at forkorte sagsbehandlingstiden – at der kan være gået 7-8-9-10 år, ja, måske endnu

længere tid, og så har andre borgere en tilsvarende ret til at få taget deres selvangivelse op lige så langt tilbage.

Med hensyn til forslaget, som vi har aftalt med hr. Aage Frandsen og SF, om at flytte de 3 år til 5 år, er det jo rigtigt, som hr. Jens Peter Vernersen gjorde opmærksom på, at de partier, som fru Sonja Albrink er i alliance med, var de partier, der sad i regeringen, hvor Venstres nuværende formand, hr. Anders Fogh Rasmussen, som skatteminister fik gennemført, at man indsnævrede grænsen fra 5 år til 3 år.

Nu vender vi med forslaget tilbage til de 5 år, og det i kombination med, at man altid har mulighed for at gå tilbage lige så langt som den klager, der får medhold, mener jeg er en meget, meget væsentlig styrkelse af borgernes muligheder for at kunne få sager genoptaget; et forslag, som aldrig har set – og formentlig aldrig ville se – dagens lys under en borgerlig ledet regering. Og derfor skal jeg takke for, at der har været et flertal, der har været med til at holde fast i principperne i det her forslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges med 55 stemmer mod 54 stemmer.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg mener, der kan forekomme tvivl om afstemningen. Den er ikke i overensstemmelse med den betænkning, der er lavet, så vi foretager en fornyet afstemning.

Vi skal lige have teknikken med os. Er alle klar til at stemme?

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 53 stemte for, 54 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Første næstformand (Birte Weiss):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 210: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven, ejendomsværdiskatteloven, ligningsloven og personskatteloven. (Mindre ejendomme i landzone m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 25/3 99. Første behandling 13/4 99. Betænkning 5/5 99. Anden behandling 11/5 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 104 stemmer.

Første næstformand (Birte Weiss):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 211: Forslag til lov om ændring af registreringsafgiftsloven og ligningsloven. (Løbende registreringsafgift af udenlandske firmabiler m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 25/3 99. Første behandling 13/4 99. Betænkning 5/5 99. Anden behandling 11/5 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Eva Kjer Hansen (V):**

Det er jo sådan set glædeligt nok, at skatteministeren nu endelig vil gøre det muligt at benytte en udenlandsk indregistreret bil til kørsel i Danmark.

Det er bare ærgerligt, at ministeren så vælger en så indviklet, en så bureaukratisk og en så vanskeligt administrerbar lov. Og det kan undre, at det kun er, fordi der er rejst en traktatkrænkelssag mod Danmark, at skatteministeren overhovedet vil gå ind på det her område og åbne op for brugen af udenlandsk registrerede firmabiler.

Men når nu begrundelsen i lovforslaget direkte er, at det er på grund af traktatkrænkelssagen, at ministeren fremsætter det her lovforslag, så synes jeg, det kan undre meget, at ministeren ikke har indhentet en vurdering fra Kommissionen af, om dette lovforslag overhovedet vil løse problemet og dermed stoppe traktatkrænkelssagen.

Sagen er jo, at personer stadig væk vil blive diskrimineret efter bopæl. To personer, ansat på f.eks. en tysk eller en svensk virksomhed, vil stadig væk blive vidt forskelligt stillet, hvis de har bopæl i henholdsvis Sverige og Danmark eller Tyskland og Danmark.

Og derfor er mit spørgsmål til ministeren: Hvorfor har ministeren ikke indhentet en vurdering fra Kommissionen i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag? Jeg synes dog, at Folketinget burde have klar besked på, hvorvidt det her lovforslag egentlig løser det problem, vi står med i form af den diskriminering af personer; klar besked om, hvorvidt det her overhovedet stopper traktatkrænkelssagen. Og ellers er risikoen jo, at vi, når vi mødes igen til oktober, på ny skal have et lovforslag på bordet for at rette op på de ting, der ikke er løst i forhold til traktatkrænkelssagen.

Så derfor er mit spørgsmål også: Er ministeren enig i, at der er en risiko for, at vi vender tilbage til det her emne, fordi det her lovforslag ikke er dækkende i forhold til traktatkrænkelssagen?